

زایوه دید

تهران‌ها، بی تفاوت‌ترین شهروندان به بیمه «حوادث»

● ایسنا؛ بیمه حوادث در کشور من آن طورکه باید نهاده‌ینه نشده و برابر آخرین آمارها تنها چهار میلیون از ۲۰ میلیون واحد مسکونی کشورمان، تحت پوشش بیمه حوادث هستند. در این بین گرچه عوامل متعددی دخیل است، اما استان‌هایی که خطرپذیری بالایی در برابر حوادث طبیعی دارند، کمترین استقبال را از بیمه حوادث داشته‌اند که در این زمینه معاون بازسازی و بازتوانی سازمان مدیریت بحران کشور، تهرانی‌ها را بی تفاوت‌ترین شهروندان به بیمه «حوادث» عنوان کرده است.
محمدرفید لطیفی با بیان اینکه این شرایط سبب رونق صنعت بیمه و درعین‌حال ارتقای ایمنی ساختمان‌ها و ساخت‌وسازها می شود، افزود: متأسفانه با وجود فواید متعددی که بیمه حوادث برای واحدهای مسکونی دارد، از ۲۰ میلیون واحد مسکونی در کشور فقط دو میلیون واحد مسکونی تحت پوشش بیمه حوادث درآمده و بیش از ۱۶ واحد مسکونی در کشور همچنان فاقد بیمه است.
لطیفی درباره استان‌هایی که بیشترین و کمترین استقبال را از بیمه حوادث کرده‌اند، گفت: استان گلستان در بین استان‌های کشور، بیشترین استقبال را از بیمه حوادث داشته است و پس از آن شهرستان‌هایی که در چند سال اخیر خطری چون زلزله و سیل را تجربه کرده‌اند، ساکنانشان بیشتر به بیمه حوادث منازل خود تمایل داشته‌اند اما متأسفانه در این بین، تهران رتبه آخر را در استقبال از بیمه حوادث داشته است.

ادامه از صفحه ۱۶

مقصد آموزش عالی!

درعین‌حال این معضل در مقاطع تحصیلی بالاتر، تشدید می شود. فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری که تا اواخر دهه سوم زندگی خود را صرف تحصیل کرده‌اند، با بازار کار به‌شدت محدود و با درآمدهای پیشنهادی بسیار پایین‌تری به نسبت زمان فراوانی که سرمایه‌گذاری کرده‌اند، روبه‌رو می‌شوند. اکنون در ایران حدود پنجاه هزار نفر مشغول به تحصیل در مقطع دکتری هستند. شاخص تعداد فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری به نسبت جمعیت جوان (افراد با سن بین ۲۵ تا ۳۹ سال) در ایران از اکثر کشورهای صنعتی بیشتر است.
فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری با گزینه‌های کاری متنوعی روبه‌رو نیستند و باید از بین فرصت‌های دانشگاهی و کار در مراکز تحقیق و توسعه صنعتی یک گزینه را انتخاب کنند. در دهه ۷۰ و ۸۰ شمسی، ظرفیت دانشگاهی کشور برای انطباق با جمعیت کشور و مخصوصاً متولدین دهه ۶۰ گسترش پیدا کرد. اکنون که متولدین دهه ۶۰ و یک جمعیتی کشور از سن دانشگاه عبور کرده‌اند و عمده دانشجویان ورودی دانشگاه‌ها متولدین دهه ۷۰ هستند، دانشگاه‌ها با مازاد ظرفیت مواجه شده‌اند بنابراین گزینه اشتغال دانشگاهی عملاً ظرفیتی برای جذب فارغ‌التحصیلان تحصیلات تکمیلی ندارد.
موقعیت‌های شغلی مراکز تحقیق و توسعه صنعتی نیز بسیار محدود است و ظرفیتی برای جذب جمعیت فراوان فارغ‌التحصیلان دکتری ندارد. وضعیت مازاد عرضه فارغ‌التحصیلان دکتری وضعیتی جهانی است و حتی در کشورهای صنعتی، با وجود موقعیت‌های شغلی فراوان دانشگاهی و صنایع گسترده و فراوان که نیازمند بخش‌های تحقیق و توسعه صنعتی پیشرفته هستند، نیز به‌وفور پیوسته است. براساس یک تحقیق فقط حدود بیست درصد از نفع‌آلان مراکز تحقیق و توسعه صنعتی کانادا دارای مدرک دکتری هستند و در بعضی کشورهای صنعتی یک فارغ‌التحصیل دکتری باید حداقل حدود پنج سال به صورت قراردادهای سالانه فوق دکتری به کار مشغول شود تا بتواند به موقعیت باثبات دانشگاهی دست یابد.

زمان اصلی‌ترین سرمایه‌بر هر انسان است. اگر به زمانی که هر فرد صرف تحصیلات تکمیلی می‌کند؛ به‌عنوان یک سرمایه‌گذاری بنگریم، منطقاً گذاردن یک دوره تحصیلی و تقیل هزینه‌های مالی مستقیم و غیرمستقیم تحصیل، باید دانشجو را با موقعیت شغلی بهتر و زندگی با سطح رفاه بالاتری روبرو کند. متأسفانه اکثر فارغ‌التحصیلان سیستم آموزش عالی کشور با این موقعیت بهتر، روبه‌رو نمی‌شوند؛ قطعاً مقدار مقرر این معضل اقتصادی که با عوارض شدید و پیچیده اجتماعی عجین شده است، فقط سیاست‌گذاران سیستم آموزشی عالی ایران نیستند و همه ذی‌نفعانی که رفتارشان در طول زمان در ایجاد و گسترش این گره کور اثر داشته است، در این وضعیت سهیم هستند. سیستم آموزش عالی ایران بیمار است و نیازمند مداوا، این سیستم، عمر، پول، انرژی، شور و نشاط جوانان کشور را مصرف می‌کند؛ ولی نقش پررنگی در کمک به توسعه اقتصادی و صنعتی کشور و افزایش رفاه و ایجاد زندگی بهتر برای فارغ‌التحصیلان ندارد.

مسئولان و تصمیم‌گیران از تعداد دانشجو، دانشگاه، استاد و مقالات علمی به‌عنوان نشانه‌های توسعه علمی یاد می‌کنند. این که سیستم آموزش عالی کشور خوب مقاله تولید می‌کند و تعداد این مقاله‌ها سال‌به‌سال افزایش می‌یابد، نشان دهنده سرعت و شتاب بالای این سیستم است. بعد از پذیرش ادعای این سرعت بالا، باید پرسید که این پیشرفت سریع به سمت کدام مقصد است؟

معضله اصغری: شهردار تهران بدون مقدمه دو ورزشگاه امام‌رضا(ع) در منطقه ۱۰ و شهید کاظمی در منطقه ۱۵ را به دو باشگاه سرخابی پایتخت بخشید و تبریک هم گفت. قانون می‌گوید واگذاری این دو ورزشگاه مصوبه شورای شهر را می‌خواهد اما شهردار می‌تواند از اختیار شهرداربودن خود استفاده کند و بهره‌برداری دو باشگاه با همان اجاره را به دو باشگاه مورد نظر بدهد تا نه سیخ بسوزد و نه کباب؛ یعنی هم شهرداری و شورا از بار سنگین هزینه‌های این دو ورزشگاه که روی دشتشان مانده آسوده شوند و هم این دو باشگاه پایتخت که همانند چاه ویل هرچه اعتبار در آنها می‌رود باز هم کم است، جایی برای تمرین داشته باشند. تا قبل از روز سه‌شنبه هفته گذشته، خبری از این تصمیم نبود اما هم‌زمان با آمدن وزیر ورزش به صحن علنی شورا و اعلام پیشنهاد واگذاری دو ورزشگاه به دو تیم پایتخت از سوی یک عضو شورا، مدیران شهرداری یادشان می‌افتد که ما هم از قبل روی این موضوع کار کرده‌ایم و چ‌را خودمان خبر آن را ندیمیم. این‌طوری می‌شود که از روابط‌عمومی شهرداری با رسانه‌ها تماس گرفته می‌شود و هنوز جلسه شورای شهر تمام نشده، گیل‌آبادی در یک گفت‌وگوی اختصاصی با ایسنا خبر از واگذاری دو ورزشگاه منطقه ۱۸ و ۱۹ به استقلال و پرسپولیس با دستور شخص قالیباف می‌دهد درحالی‌که هنوز جلسه‌ای برگزار نشده است. در ادامه این اقدام سریع و هیجانی، جلسه‌ای برگزار می‌شود و شهردار تهران هم هنوز توافق صورت نگرفته، عکس جلسه و تبریک این بخشش را روی صفحه اینستاگرامش می‌گذارد. حالا چند روزی است که سیل پیام هواداران دو تیم به صفحه شهردار تهران و سایر مسئولان مرتبط درباره این واگذاری و اینکه کدام ورزشگاه را به کدام تیم بدهند، روان است. شهردار تهران دیروز صبح در صفحه اینستاگرامش عکسی را که خودش در آن حضور نداشت منتشر کرد و زیر آن نوشت: «به لطف خدا اولین جلسه هماهنگی برای اعطای امتیاز بهره‌برداری دو ورزشگاه امام‌رضا(ع) و شهید کاظمی به دو تیم طرفدار پایتخت با حضور نجف‌زاده، رئیس هیات‌مدیره و افشارزاده مدیرعامل استقلال و همچنین جعفر کاشانی عضو هیات‌مدیره و طاهری مدیرعامل پرسپولیس و گرشاسبی مدیرکل تربیت‌بدنی استان تهران برگزار و مقرر شد کارگروهی متشکل از مدیران دو تیم و سازمان ورزش شهرداری تشکیل و ظرف حداکثر ۱۰ روز نسبت به نحوه تعیین اختصاص ورزشگاه به تیم‌ها تصمیم‌گیری کنیم.» خبرنگار «شرق» در این

فاصله با چند عضو شورا صحبت کرد اما به‌جز علیرضا دبیر، رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورا، کسی از این موضوع خبری نداشت و اتفاقاً همه هم موافق بودند و در این فاصله اعتراضی نکردند. دبیر هم با این موضوع موافق است و می‌گوید: «از سال ۸۸ که ساخت این دو مجموعه با فاصله از هم شروع شده جز حضور چند گروه اداری و محلی هیچ استفاده‌ای از این دو ورزشگاه ۱۵ و ۱۰ هزارنفری نشده است. این دو ورزشگاه هزینه زیادی برای شهرداری در این سال‌ها داشته‌اند. دبیر، به هزینه نگهداری سالانه ۱٫۵ میلیارد تومانی یکی از این ورزشگاه‌ها اشاره کرد و گفت: از همان ابتدا هم این دو ورزشگاه با هدف واگذاری و فروش به این دو تیم پایتخت ساخته شد اما توافقی نشد و در همه این سال‌ها بلاتکلیف ماند. وی در پاسخ به این سؤال که آیا نیاز نبود که برای واگذاری کامل یا بهره‌برداری از این مجموعه‌ها شهرداری لایحه‌ای می‌آورد یا حداقل مجوزی از شورا گرفته می‌شد؟ گفت: طبق قانون برای واگذاری کامل باید مصوبه شورا را داشته باشند اما برای بهره‌رداری، آن‌هم به شکل رایگان، نیازی به این مصوبه نیست و شهردار می‌تواند از اختیارات شهرداربودن استفاده کند. از دبیر درباره این موضوع پرسیدیم که آیا درست است با پول مردم دو ورزشگاه در این ابعاد و ظرفیت ساخته و بعد رایگان به دو تیم ورزشی که سطحی ملی دارند بخشش کرد؟ گفت: هزینه‌کردن در ورزش نوعی سرمایه‌گذاری است؛ هرچند که اختیار این تصمیم با شخص شهردار بوده است و اینکه قرار است

جامعه

قالیباف بهره‌برداری ۲ ورزشگاه پایتخت را تا ۳ سال دیگر به سرخابی‌ها داد

هبه از جیب مردم

این بهره‌برداری با چه رقمی باشد یا اصلاً رایگان باشد هم در اختیار خود اوست. واقعیت این است که ای‌کاش ورزشگاه در این سال‌ها بلاتکلیف بوده‌اند و ای‌کاش خیلی زودتر در اختیار این دو باشگاه قرار می‌گرفت. در شورا ای سوم و در زمان بررسی لایحه بودجه سال‌های ۸۸ به بعد که پیشنهاد ساخت این دو ورزشگاه آمد، تصمیم بر این بود که هرکدام برای یکی از این باشگاه‌ها ساخته شود و ای‌کاش تا‌به‌حال داده بودند و این اتفاق زودتر می‌افتاد. در هرصورت شورا آمادگی واگذاری کامل این ورزشگاه‌ها را تا هنگامی که مردمی باشد و خصوصی نشوند طبق وظیفه خود دارد. دبیر در صفحه اینستاگرام خود هم ضمن تبریک به هواداران دو تیم، نوشت: «این کار با حمایت اعضای شورای شهر انجام شد و از این به بعد جزئیاتی مثل اینکه کدام ورزشگاه برای کدام تیم باشد باقی مانده که جز، اختیارات شهردار تهران است.» اما این دو باشگاه امام‌رضا(ع) در منطقه ۱۸ و ۱۰ هزار نفر ظرفیت و ورزشگاه شهید کاظمی در منطقه ۱۹ با ۱۵ هزار نفر ظرفیت در این سال‌ها چندین بار بر سرشان حرف‌وحديث بود و ورود هیجانی و یکباره تیم استیل‌آدین و تلاشش برای خرید این دو استادیوم با برنامه اجاره این ورزشگاه توسط مصطفی آجرلو که با مخالفت اعضای شورای شهر مواجه شده بود را نمی‌توان نادیده گرفت. این‌گونه نبوده که در این اقدامات شهرداری و تیم‌های ورزشی چندان بی‌توجه به این دو ورزشگاه باشند و کافی است در جست‌وجویی تعاملات دو باشگاه و مسئولان وزارت ورزش با شورا و شهرداری

تهران که دوستان ورزشی مشترک زیادی دارند جست‌وجویی کنیم تا متوجه این تلاش شویم. واقعیت این است که شهرداری تهران در این سال‌ها تلاش زیادی برای واگذاری کامل این دو ورزشگاه کرده اما موفق نبوده و این دو ورزشگاه با هزینه بسیار، روی دست شهرداری مانده بود. حالا شهردار تهران پس از چند سال که از بهره‌برداری این دو ورزشگاه گذشته، یکباره تصمیم به این هبه چنددهمیلیاردی هریک از این ورزشگاه‌ها گرفته تا بار مالی آنها را حذف کند. فارغ از خوشحالی هواداران دو تیم و دندان‌شمردن این اسب پیشکش‌ی از سوی مسئولان دو باشگاه، باید پرسید آیا شهروندان تهرانی از این واگذاری رضایت دارند؟ آیا درست است اعتبارات شهر و پول مردم در شرایطی که بسیاری از کمبودهای ترافیکی و حمل‌ونقلی مردم را آزار می‌دهد، به صورت رایگان یا با مبلغی ناچیز به این باشگاه‌ها برسد؟ آن هم باشگاه‌هایی که قراردادهایی چندصدمیلیارد تومانی تنها برای به‌کارگرفتن بازیکنان خود می‌دهند و بودجه‌های کلان دیگر هم از دولت دریافت می‌کنند؟ در جلسه هفته گذشته شورای شهر تهران، محمدمهدی تددگویان، عضو کمیسیون شهرسازی شورا، درباره واگذاری بخش‌هایی از زمین‌های مجموعه سوارکاری تهران و نوروزآباد که گویا در نزدیکی دو منطقه ۱۸ و ۱۹ است، صحبت کرد تا اگر درباره دو ورزشگاه امام رضا و شهید کاظمی توافقی صورت گرفت، در ازای زمینی باشد. به عبارتی به نظر می‌رسد در مقابل این نگاه که نباید این دو ورزشگاه را رایگان به این دو باشگاه داد، نگاه مخالف و منتقدی وجود دارد اما وقتی پای اختیار ویژه شهردار به میان می‌آید، دیگر اعضای شورا هم کاری نمی‌توانند انجام دهند. در جلسه هفته گذشته شورا، واگذاری بهره‌برداری از این دو ورزشگاه به مدت سه سال مطرح شد و گویا توافق هم در این مدت همین بوده و نهایی شده است و بعد این قرارداد تکرار خواهد شد. به هر روی دو منطقه ۱۹ و ۱۸ جز، مناطق کمتربرخوردار تهران و به‌نوعی محروم هستند. از ابتدا هم اختصاص فضای زیادی از زمین‌های این‌ دو منطقه و اختصاص چند دهه‌میلیاردتومان اعتبار در چند سال متوالی، به جز هزینه تملک زمین با هدف ارتقای سطح معیشتی و فرهنگی و اجتماعی در این دو منطقه و افزایش فضای نشاط و سرگرمی برای جوانان این محدوده بوده است. از این منظر از استنادی را با همه سؤال‌ها و اقدامات غیرمعمول شهردار تهران می‌توان تحقق این هدف بعد از حدود چهار سال از زمان افتتاح دانست و امیدوار بود از آن بهره‌برداری درست صورت گیرد.

ورزشگاه شهید کاظمی که در مورد واگذاری آن به سرخابی‌ها متافقه است

دانشجویان دانشگاه صنعت نفت بدون رسیدن به خواسته‌هایشان به تحصن پایان دادند

وعده‌های غیرعملی به دانشجویان در انتظار استخدام

نگرانی دانشجویان شده بود». وی در ادامه، با اشاره به اینکه این دانشجویان اکثراً دانشجویان نخبه کشور هستند، افزود: «آنها می‌توانستند در دانشگاه‌های برتر کشور درس بخوانند، اما به هواز و آبادان آمده بودند به شوق آنکه بعداً بحث استخدام آنها مطرح شود، لذا این ماجرا که مغایر با تعهدات دانشگاه و وزارت نفت بود، باعث اتحاد دانشجویان شد. ما هشت ماه قبل، نیز با وزارت نفت نامه‌نگاری کردیم و دو بار دیگر حدود ۳۰ نفر از نمایندگان متشکل از نمایندگان خوزستان و کمیسیون انرژی، نامه دیگری هم برای ایشان ارسال کردیم و دو ماه پیش به وزیر نفت تذکر دادیم و یک ماه پیش از ایشان سؤال کردیم». رئیس مجمع نمایندگان خوزستان خاطرنشان کرد: «پنجشنبه هفته گذشته بود که شنید دانشجویان در آبادان اعتصاب هستند و تعهد استخدام به‌دنبال مصاحبه ۳۰:۲۰ خبر با معاونت منابع انسانی وزارت نفت، دکتر کریم سلحشور، اتفاق افتاد. دانشجویان ملتهب شدند و روز پنجشنبه تحصن آنها شروع شد و من بین آنها رفتم و به آنها قول پیگیری دادم. قرار بر این بود که ما در هفته گذشته، جلسه‌ای با وزیر نفت داشته باشیم، یکی از موضوعات هم دانشگاه صنعت نفت بود که متأسفانه آن جلسه لغو شد. دانشجویان گله‌مند هستند، اما ما از طریق استنادی در آبادان اعتصاب کرده‌ایم و اقدامات و آنها هم درک کردند که فعلاً به صلاح نیست اعتصاب‌ها ادامه پیدا کند. ولی هنوز آن دغدغه را دارند». وی در پایان خاطرنشان کرد: «ما خواستیم از تنش‌های کنترل‌ناپذیر جلوگیری کنیم و خود دانشجویان هم نظرشان بر همین بود، مشروط بر اینکه دغدغه آنها رفع شود. وزیر باید پاسخگوی این ماجرا باشد و خیلی از نماینده‌ها از این ماجرا به دو جهت گله‌مند هستند؛ چراکه این اقدامات حق دانشجویان است، با یک شرط این دانشگاه را انتخاب کرده‌اند و دوم اینکه دانشگاه صنعت نفت، اعتبار یکی دوساله ندارد و جایگاهش به ۷۰ سال قبل برمی‌گردد و برای ما به‌عنوان نمایندگان استان، بسیار مهم است که جایگاه آن به‌عنوان یک دانشگاه صنفی حفظ شود».

گفتنی است ممنوعیت استخدام و پس از آن اولویت‌های جدید درحالی

اعلام شد که دانشجویان دانشگاه صنعت نفت با درج اولویت استخدام در دفترچه کنکور سراسری، دانشگاه صنعت نفت را انتخاب کردند.

دانشجویان دانشگاه صنعت نفت در تظاهرات خود

که به‌صورت مرتب و در بازه‌های زمانی پنج‌ساله امکان کنترل و بازنگری را در اختیار تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران قرار دهد؟ پس چرا با گذشت بیش از هشت سال از زمان تصویب طرح جامع (و بعدها طرح تفصیلی که طبق معمول با تأخیر به تصویب رسید)، این طرح‌ها و احکام اشتباه آنها (حداقل درخصوص ساخت‌وسازهای غرب تهران) موردبازنگری قرار نمی‌گیرد؟ چه دستگاه‌ها و نهادهایی صاحب این اراضی شده‌اند، چقدر از این ساخت‌وسازها بهره می‌برند و چرا مرگ خاموش این شهر نیز آنان را بیدار نمی‌کند؟ و اینکه آیا شهرداری و شورای شهر تهران می‌دانند ادامه این ساخت‌وسازها و بازگاری‌های سکوتی- فعالیتی که بخش عظیمی از آنها نیز باقی مانده چه چشم‌انداز اسفناکی را پیش‌روی تهران قرار خواهد داد؟ در انتها بیان این نکته که خود می‌تواند پاسخی بر پرسش‌های بالا باشد، ضروری است.

خبر

کاهش آمار بازگشت زندانیان دارای شغل به زندان

● ایلنا؛مدیرعامل بنیاد تعاون زندانیان کشور از ایجاد ۲۰ هزار شغل جدید برای مددجویان نامتگاه‌های کشور در ۴۲ ماه گذشته خبر داد. رحیم مظهرنژاد در آیین راه‌اندازی پنج کارگاه تولیدی آموزشی در نامتگاه‌های البرز افزود: در این مدت ۳۰۰ واحد تولیدی، صنعتی، کشاورزی، دامپروری، پرورش آبزیان و صنایع دستی در کشور برای زندانیان ایجاد شده است. اگر دستگاه‌های اجرایی از اشتغال زندانیان حمایت کنند، بین ۳۰ تا ۵۰ هزار شغل جدید ایجاد خواهیم کرد. مدیرعامل بنیاد تعاون زندانیان کشور ادامه داد: در چهار سال گذشته ۲۵ میلیارد تومان حقوق و دستمزد به زندانیان شاغل در واحدهای تولیدی وایسته به بنیاد تعاون زندانیان کشور پرداخت شده است. وی با بیان اینکه سالانه صد هزار زندانی در ۲۰۰ رشته فنی‌وحرفه‌ای موفق به کسب گواهینامه مهارت می‌شوند، عنوان کرد: این امر نتیجه همکاری سازمان‌های آموزش فنی‌وحرفه‌ای و نازان‌ها و بنیاد تعاون زندانیان کشور است. بر این اساس، آمار بازگشت زندانیان دارای مهارت و شغل به زندان کاهش چشمگیری یافته است. مدیرعامل بنیاد تعاون زندانیان از ارائه خدمات فروشگاهی به مددجویان خبر داد و گفت: هزار دو فروزشگاه در زندان‌های کشور برای راء مددجویان ایجاد کرده‌ایم. مظهرنژاد، موضوع سوبیشینه را به‌عنوان یکی از موانع اشتغال زندانیان پس از آزادی دانست و گفت: باید سازوکار قانونی برای رفع این مانع اتخاذ شود.

اعلام دانشگاه‌های برتر کشور در حوزه «علوم انسانی»

● ایلنا؛ سرپرست پایگاه استادی علوم جهان اسلام (ISC) با اشاره به انتشار بیش از صد هزار مقاله پژوهشی توسط پژوهشگران علوم انسانی جمهوری اسلامی ایران گفت: این تعداد شامل ۳۴ درصد از کل پژوهش‌هایی است که در مجلات علمی - پژوهشی و ترویجی در سطح ملی منتشر شده‌اند و بیش از ۲۰ درصد پژوهش‌های ثبت‌نشده در پایگاه استادی ای‌اس‌ای در ۲۵ سال گذشته متعلق به حوزه علوم انسانی و اجتماعی است که سهم علوم انسانی و هنر، حدود هشت درصد از کل اطلاعات نمایه‌شده در این پایگاه است. دهقانی گفت: بررسی معتبرترین مجلات علمی - پژوهشی و ترویجی نمایه‌شده در پایگاه استادی علوم جهان اسلام (ISC) نشان می‌دهد نزدیک به ۱۴ درصد پژوهش‌های علوم انسانی کشور در دانشگاه تهران انجام می‌شوند. وی افزود: دانشگاه علامه طباطبایی بعد از دانشگاه تهران بیشترین تعداد پژوهش‌های علوم انسانی کشور را انجام می‌دهد که این حدود هفت درصد آنها را دوم کمیت تولید علم کشور در حوزه علوم انسانی را به خود اختصاص داده است. رئیس مرکز منطقه‌ای اطلاع‌رسانی علوم و فناوری گفت: مدرسن در این حوزه، دانشگاه‌های اصفهان و تربیت مدرس از جهت کمیت علم تولیدشده در رتبه‌های سوم و چهارم قرار دارند و دانشگاه‌های شهید بهشتی، فردوسی مشهد، آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران، شیراز و خوارزمی رتبه‌های بعدی را دارند که هرکدام حدود چهار تا سه درصد علوم انسانی کشور را تولید می‌کنند. دهقانی افزود: میزان اثرگذاری پژوهش‌های علوم انسانی در دانشگاه‌های مختلف یکسان نیست، ۴۴ درصد استادانهایی که به حوزه علوم انسانی کشور صورت گرفته، متعلق به علوم انسانی دانشگاه تهران است و دانشگاه علامه طباطبایی بعد از دانشگاه تهران در جایگاه دوم قرار دارد؛ به‌طوری‌که این دانشگاه بیش از هشت درصد از استادها را دریافت کرده؛ هرچند دانشگاه تربیت مدرس از لحاظ کمیت تولید علم در جایگاه چهارم قرار گرفته، اما از لحاظ تعداد کل استادهای دریافت‌شده در حوزه علوم انسانی در رتبه سوم کشور قرار دارد و بعد از این دانشگاه، دانشگاه اصفهان قرار گرفته است.

اخذ عوارض از ساختمان‌های نیمه‌کاره

● ایسنا؛رئیس کمیته عمران شورای شهر تهران از تدوین لایحه‌ای درباره اخذ عوارض از ساختمان‌های نیمه‌کاره خبر داد. اقبال شاکری درباره املاک رهاشده نهاده‌ا و سازمان‌ها در پایتخت که موجب ایجاد فضای بی‌دفاع شهری شده است، گفت: از نظر قانونی، تمامی اتفاقاتی که در این مکان‌ها رخ می‌دهد، متوجه مالک است. وی با بیان اینکه بند ۱۴ ماده ۵۵، نسبت به ورود شهرداری به این مقولات اختیاراتی را در نظر گرفته است، ادامه داد: باید بگویم این ماده قانونی، تقریباً عصای موسی قوانین شهری است چراکه اگر شهرداری بخواهد می‌تواند به‌عنوان مدعی‌العموم برای حمایت از شهروندان وارد شود. شاکری با بیان اینکه ساختمان‌های رهاشده موجب ایجاد فضای بی‌دفاع شهری می‌شود، در پاسخ به این سؤال که چرا شهرداری از این ظرفیت قانونی بهره نمی‌گیرد، تصریح کرد: بااین‌حال شهرداری باید پیش از اقدام از مراجع قضائی حکم دریافت کند و شاید روال طولانی این پروسه دلیلی باشد که شهرداری کمتر به ساماندهی ساختمان‌های نیمه‌کاره وارد می‌شود. وی از تدوین لایحه‌ای درباره اخذ عوارض از ساختمان‌های نیمه‌کاره خبر داد و گفت: امیدواریم اخذ عوارض بهانه‌ای شود تا مالکان، ساختمان‌های خود را تکمیل کنند.